

Federn, Marietta γνωστή ως Etta 1883- 1951

Σύντομη βιογραφία της Etta Federn, Αυστριακή λογοτέχνης, αναρχική και εκπαιδευτικός.

Μετάφραση – Επιμέλεια: Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto

Η Etta Federn γεννήθηκε στις 28 Απριλίου 1883 στη Βιέννη. Ήταν η μικρότερη κόρη μιας αφομοιωμένης κοινωνικά εβραϊκής οικογένειας. Ήταν κόρη της σουφραζέτας Ernestine Federn και του γιατρού Salomon Federn και αδελφή του Paul, που έγινε αναλυτής, του Karl, ο οποίος έγινε δικηγόρος και συγγραφέας, και του Walter που έγινε δημοσιογράφος.

Είχε ισότιμη εκπαίδευση με τους αδελφούς της. Σπούδασε λογοτεχνική ιστορία, γερμανική και ελληνική λογοτεχνία. Μετά την αποφοίτησή της άρχισε να σπουδάζει γερμανική φιλολογία και φιλοσοφία. Επιπλέον, έλαβε ευρεία εκπαίδευση σε ξένες γλώσσες.

Αποχωρίστηκε την οικογένειά της και μετακόμισε στο Βερολίνο, όπου ολοκλήρωσε τις σπουδές της με μια διατριβή για τον Faust. Ζούσε εκεί δουλεύοντας ως δασκάλα και στη συνέχεια ως μεταφράστρια Αγγλικών, Γαλλικών, Δανικών, Ρωσικών και Γίντις. Μετάφρασε Alexandra Kollontai, Hans Christian Anderson και Σαίξπηρ.

Εργάστηκε ως κριτικός λογοτεχνίας για την εφημερίδα Berliner Tageblatt. Δημοσίευσε πολλές βιογραφίες, συμπεριλαμβανομένων των Dante και Goethe. Την ίδια στιγμή άρχισε να γράφει δοκίμια, βιογραφίες, αυτοβιογραφικά, ιστορίες, ένα θεατρικό και ποιήματα. Παντρεύτηκε και χώρισε δύο φορές.

Ήρθε σε επαφή με το αναρχικό κίνημα στο Βερολίνο και άρχισε να συμμετέχει στις δραστηριότητες της γερμανικής αναρχοσυνδικαλιστικής ένωσης της FAUD (Freie Arbeiter Union Deutschlands – Ένωση Ελεύθερων Εργατών Γερμανίας), συμβάλλοντας τακτικά στον έντυπο τύπο της. Απέκτησε πολλές φίλιες μέσα σε αυτό το κίνημα.

Το αναρχικό κίνημα στο Βερολίνο προσέλκυσε, όπως αναφέρει η Etta, πολλές «δυναμικές γυναίκες εβραίες που προσέφεραν την πνευματική, συναισθηματική και πολιτική υποστήριξη τους στις ιδέες της κοινωνικής

επανάστασης, της ελεύθερης εκπαίδευσης, της σπουδαιότητας του πολιτιστικού έργου, της χειραφέτησης των γυναικών και της σημασίας της αλληλεγγύης και της υπεύθυνης συμπεριφοράς ".

Συνάντησε την Emma Goldman, την Mollie Steimer και τη Sonia Flechin, μεταξύ άλλων. Ειδικότερα, διατήρησε στενή φιλία με τον Rudolf Rocker και τη Milly Witkop για όλη της την ζωή. Έλαβε ενεργό μέρος στη γυναικεία οργάνωση που ίδρυσε η FAUD, η Syndikalistischen Frauenbund -Syndicalist Women's Organisation (SFB) (Συνδικαλιστική Οργάνωση Γυναικών).

Έλαβε απειλές θανάτου από Ναζί λόγω της βιογραφίας της για τον φιλελεύθερο πολιτικό Walter Rathenau, δολοφονημένος από δεξιούς αξιωματικούς, η οποία δημοσιεύθηκε το 1927. Επιπλέον, οι δυνάμεις αντίδρασης ασκούσαν πίεση στις εφημερίδες και τους εκδοτικούς οίκους για τα οποία έγραφε συνήθως και έτσι οι πηγές εισοδήματος της άρχισαν να στεγνώνουν.

Έφυγε από τη Γερμανία για τη Βαρκελώνη το 1932, στην ηλικία των 49 ετών με τους δύο γιους της. Το 1933 τα βιβλία της ήταν μεταξύ εκείνων που καταστράφηκαν κατά τη διάρκεια των ναζιστικών δημόσιων καύσεων βιβλίων και μπήκε στη ναζιστική μαύρη λίστα.

Στη Βαρκελώνη έλαβε συνεχόμενη στήριξη από τους αναρχικούς κύκλους που βρισκόταν ακόμα στο Βερολίνο και με τη σειρά της κατάφερε να καλωσορίσει όσους εγκατάλειψαν αργότερα το Βερολίνο. Ήταν σε θέση να προσαρμοστεί γρήγορα στη Βαρκελώνη, γράφοντας άρθρα για τον ισπανικό Τύπο μέσα σε λίγες εβδομάδες και αρχίζοντας να μαθαίνει Καταλανικά. Ωστόσο, παρέμεινε οικονομικά στερημένη και έπρεπε να στηριχθεί σε μικρά αλλά τακτικά εμβάσματα χρημάτων από τους στενούς συγγενείς της στις ΗΠΑ.

Κατά την ισπανική επανάσταση τον Ιούλιο του 1936 προσχώρησε στις Mujeres Libres (ελεύθερες γυναίκες), το αναρχικό γυναικείο κίνημα. Δίδαξε λογοτεχνία, γλώσσα και βασική εκπαίδευση στο πολιτιστικό κέντρο που ίδρυσαν οι Mujeres Libres, το οποίο λειτουργούσε στα πρότυπα του Ισπανού ελευθεριακού εκπαιδευτικού Francisco Ferrer.

Αργότερα, το 1937 ίδρυσε, σε συνεργασία με τις Mujeres Libres, τέσσερις ελευθεριακές σχολές στην Καταλανική πόλη Blanes. Αυτά τα σχολεία, τα οποία διήυθυνε, εκπαίδευαν εκπαιδευτικούς καθώς και παιδιά. Ήταν συν-εκπαιδευτικά προγράμματα, με προσανατολισμό προς τον αθεϊσμό και τον αντι-μιλιταρισμό, και είχαν σχεδιαστεί έτσι ώστε να λειτουργούν σε μια ατμόσφαιρα χωρίς άγχος, αλλά με ενθάρρυνση και φροντίδα για τα παιδιά.

Τον Μάιο του 1937 επέστρεψε στη Βαρκελώνη και είχε έτοιμο το βιβλίο της «Mujeres de las Revoluciones», το οποίο περιελάμβανε βιογραφικά σκίτσα δώδεκα διάσημων γυναικών, και εκδόθηκε από τις Mujeres Libres.

Το 1938, λόγω των μαζικών βομβιστικών επιδρομών στη Βαρκελώνη, έφυγε για το Παρίσι με τους δύο γιους της.

Μεταξύ 1940-1945 μετακόμισε στη Λυών. Είχε πλέον εξαντληθεί εντελώς σωματικά και μερικές φορές ήταν σοβαρά άρρωστη. Παρ'όλα αυτά, δραστηριοποιήθηκε ενεργά στην αντίσταση μέσω μεταφράσεων, προπαγάνδας και οργάνωσης.

Ο μεγαλύτερος γιος της Hans πέθανε το 1944 στις μάχες στο Vercors. Παραδόξως, εξαιτίας αυτού, απέκτησε γαλλική ιθαγένεια και μια μικρή μηνιαία σύνταξη, αν και παρέμεινε φτωχή μέχρι το θάνατό της στο Παρίσι στις 9 Μαΐου 1951.

Παρουσιάζεται ως λογοτεχνικός χαρακτήρας σε ένα μυθιστόρημα του σουηδού αναρχικού συγγραφέα Stig Dagerman (που παντρεύτηκε την Γερμανίδα αναρχική Annemarie Goetze), το Skuggen av Mart (Στοκχόλμη 1947) και στο Utan Vaiaktig (Στοκχόλμη 1948) το μυθιστόρημα ενός άλλου Σουηδού συγγραφέα, του Arne Fosberg.

Nick Heath

Πηγή: [Libcom](#)